

VI.

L'ŪN ē l'ôotrĕ dĕlĕr d'ămĕr kŏnŏĕsānt

Lœiŋ ē prĕs je me san si mal ke riĕn plus.

Prĕs ꝛ lœiŋ ke je sœĕ, je mĕrꝛ : ē tĕjĕrs

Dĕ-dĕ- mŏs le prĕzant me sanble mœin- dĕs.

5 Las ! an chœs si dĕtĕs ke dœĕ-je chœzir ?

Lĕ- jĕrs kant je ne vœĕ sez iĕs, me sont nuis :

É la mœrt (je le sĕ) me viĕnt de lĕ-vœĕr.

Mĕs, kant piĕ J'an arœĕ, si vœĕ-je lĕ-vœĕr.

Un jĕrriĕr animĕ d'onĕr ē vĕrtu,

10 Ki d'un kĕp de bĕlĕt le kœrs a-fœssĕ,

Mĕrt dĕpit de ne vœĕr ki s'ĕt ki l'œksĭt.

Mœĕ ki lœiŋ ē ki prĕs me san travaĕĕ,

Tant ē tant ke la mœrt ne puis dĕtĕrner,

An vœĕiant ki me tŭe je mĕr trokontant ·><·